

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádozy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). BöhmManó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Mélyen tisztelt közönség!

Az utolsó évnegyed beálltával ismét bizalommal fordulunk a nagy közönséghez, kérve, hogy azon pártfogást, támogatást és jóakaratot, mely lehetővé tette a lap eddigi fennállását, irányunkban a jövőre is fenntartani sziveskedjék. Mi nem ígérünk vásári szatócsoshoz sem illő reklameikkekben olyan dolgokat, melyek nem egyebek humbugnál, s a nagyközönség félrevezetésére irányulnak, hanem törekszünk tisztességes munka által bebizonyítani, hogy a lapunkat olvasó közönség pártolására érdemesek vagyunk.

A „PÉCSI FIGYELŐ”, mely sohasem volt kapzsi nyereszkedésre alapítva, az ország legolcsóbb heti lapja, mert

előfizetési ára:

egész évre . . . 6 frt negyed évre 1 frt 50 kr.

fél évre . . . 3 frt egy óra . . . — 50 kr.

Egyes példány 5 kr.

Vidéki előfizetések leggyorsabban postautalványon küldhetők be.

Együttal hátralékosainkat is ismételve kérjük, miszerint szakítsanak hagyományos szokásaikkal s az előfizetéseiket ne utólag teljesítsék.

A nagyközönség pártolását ismételve kérjük s maradunk honfiai tisztelettel

A „PÉCSI FIGYELŐ”

(Pécsi Hirlap)

kiadóhivatala.

Városi jövedék kezelése.

Pécs, 1894. október 1.

A helypénzszedés házi kezelésbe vétele iránt tett indítványnak a csütörtöki városi közgyűlésen lefolyt tárgyalása érdekes tanulságokat szolgáltatott a városi jövedékek kezelése körüli eljárásra vonatkozólag, a mennyiben a dolog olybá tünt fel, mintha a városnak, mint erkölcsi testületnek érdekei nem mindig találkoznának a városi nagyközönség érdekeivel, sőt még a helyi sajtóban is olvastunk olyféle megjegyzéseket, mintha ez a kettő kizárná egymást.

A házi kezelést indítványozók azt állították,

hogy ilykép az a haszon, mely a bérlőknek jut, a városnak lenne megtakarítható, másrészt pedig a városi kezeléssel meg lennének szüntethetők azok a visszaélések, melyek a bérlők által gyakorolt helypénzszedés körül napirenden vannak s melyek az elárúsítók azon részét, kik nincsenek elkerülhetlenül városunkra utalva, elriasztják piacunktól s ennek drágaságát napról-napra fokozottabban mértékben idézik elő.

A bérbeadás hívei ellenben hivatkozva a tapasztalatra erősen vitatták, hogy a házi kezelés eddig a város egyetlen jövedékénél sem vált be, előre látható tehát, hogy a helypénzszedési jog bérlete révén a város pénztárába befolyó nagy összeg ennek házi kezelésbe vétele esetén ennek felén is alól szállna, már pedig az eddig elért összegű jövedelemre a városnak okvetlenül szüksége van s így azt kétes kísérletekkel kockára tenni nem szabad.

Hivatkoztak különösen a fogyasztási adó körül tett tapasztalatokra és sóhajtozva emlegették a boldog idöket, midőn a fogyasztási adó bérbe volt adva és szépen jövedelmezett a városnak, míg most a házi kezelésben nemcsak nem jövedelmez, hanem még veszteséggel is jár. Hát biz ez sajnos jelenség, ha így van, de véleményünk szerint ennek mégsem lehet egészen a házi kezelés az oka, mert a fogyasztási adó körüli viszonyok az utóbbi időben lényeges változásokon mentek keresztül, melyek annak jövedelmezőségét a kezelési rendszertől eltekintve nagyban befolyásolják. Először is azon időben, mikor a fogyasztási adó bérbe volt adva, maga a város is sokkal kisebb összeget fizetett ezért az államkincstárnak, mint most, tehát kisebb jövedelem mellett is nagyobb tiszta haszon volt elérhető; másodsor pedig nem szabad szem elől téveszteni, hogy a bornak a filloxeravész és az új italmérségi adó folytán való megdrágulása a fogyasztást is tetemesen csökkentette.

Lehet, hogy bérbeadás esetén azért akadna vállalkozó, ki tekintélyes hasznot biztosítana a városnak ezen jövedékért is, de ennek ismét csak a nagyközönség adná meg az árát, mert a bérlő kénytelen lenne a közönséget oly zaklatásokkal terhelni, melyektől most a házi kezelés mellett mentesítve van s ez is csak ér valamit.

S ez az a főszempont, mely a helypénzszedésnél is ajánlatossá tenné a házi kezelést, mert hisz a bérletért fizetett nagy összeg mellett nem csodálható, ha a bérlők minden kigondolható megengedett és meg nem engedett eszközt felhasználnak bevételeik fokozására, mert hisz ők üzletemberek, kik csak az üzleti nyereséget tartják szem előtt.

Semmi okunk sincs kételkedni abban, hogy rendőrfőkapitányunk igazat mondott akkor, midőn kijelentette, hogy minden tudomására hozott visszaélést a bérlőket szigorúan bünteti; csakhogy a visszaéléseknek bizony nagyon csekély százaléka az, mely a rendőrkapitányság színe elé kerül. Részint tudatlanságból, részint pedig indolenciából legtöbb elárúsító megelégszik azzal, hogy amugy istenigazában összeszidja az urakat, ha vele igazságtalanság történik s nem megy azért a pár krajcárért a kapitányság elé panaszával, melynek beigazolására legtöbbször bizonyítéka sincs, mert az a helypénzszedő, ki zsarolásban ludas, rendelkezik annyi élelmességgel, hogy tetten nem kapatja magát.

Ennek aztán az a természetszerű következése, hogy az a megzsarolt elárúsító rövid uton vesz magának elégtételt s a vevő közönségre háritja át, még pedig búsas módon, a nagy helypénzfizetést.

Házi kezelés mellett s a helypénzszedési szabályrendelet egyszerűsítése után ily visszaélések önmaguktól szünnének meg, mert elesnék azok szülőoka, a magánüzérkedés.

De a visszaélések és zsarolások utján hajtott jövedelem elmaradása, a mire törekednie egy városnak, mint erkölcsi testületnek, morális kötelessége, kárpótlást nyerne a piaci forgalomnak okvetlenül bekövetkező élénkülésében is, mely egyrészt a kereslet és kínálat közti viszony örökérvényű törvénye szerint a piacot olcsóbbá tenné, másrészt pedig a törvényesen megjáró helypénzbevételt is gyarapítaná.

A közgyűlés csütörtöki határozata után erre ugyan egyhamar nincs kilátás, arra mégis felhívjuk a rendőrség figyelmét, hogy ne csak a hivatalos helyiségében jelentkező panaszosok ügyeinek orvoslására szozitkozzék, hanem közgeivel a piacon és a vámoknál is szigorúan ellenőriztesse

A „Pécsi Figyelő” tárczája.**Az ikrek.**

Irtta: Hugues le Rour.

Valville egy pillantással hirtelen végigkutatatta az ősi napsugár által megvilágított bokrokat. Senki se hallgatózhatott. Leült a jezsuita páter mellé és mondá:

— Azért kértem magamhoz, hogy meggyón-tasson. Ugy-e szükségtelen, hogy letérdeljek és hogy elduruzsoljam a gyónási formulát? Ismeri az én gondolkodásom, eszméimet s fel fog menteni a szertartásoktól. Aztán meg tulajdonképpen ezuttal nem is a paphoz, hanem a jó barátához fordulok . . . Páter Ducastel a fejével bólintott.

Valville folytatá:

— Kegyed volt az, a ki nekem ezt a házasságot tanácsolta. „Csupán egy baj van a dologban, mondá ön: a Darnetal kisasszonyok ikrek s roppant hasonlítanak egymásra. Azonban ez nem akadály: végül mégis csak az egyik jobban fog önnek tetszeni, mint a másik.” Mikor megkezdődtek a vadászatok, be is mutattak Darnetaléknál. Az ikrek egyike, Ivonne akkor éppen nem volt otthon a kastélyban. A telet valahol a déli vidéken töltötte. Bertát azonnal megszerettem, még pedig abban a pillá-

natban, a mint megláttam. Olyan hamar ment, mint a villámcsapás, éppen úgy, mint a hogy a regényekben szokás. Szerelmem teljes hevével égett már, mikor Ivonne-nal először találkoztam egy hóval esküvőnk előtt. Ez a találkozás rám nézve meglepetés volt. A szerelemtől elfogult emberek gyöngéd vonzalmuk tárgyát egyetlennek képzelik; rossz hatással volt reám, mikor magam mellett láttam imádot eszményem tökéletes mását. A mi Ivonne-t illeti, — magának megmondhatom, — az első perctől kezdve megszeretett, ép úgy, mikor engem nálunk bemutatnak, szabadságukban állott volna rólam álmodniok; példás egyetértésük bizonyára szenvedett volna ez által. Az idén Ivonne eljött hozzánk, hogy a nyarat körünkben töltsse. S ime egy hónapja, hogy Valvilleben időzik. A mint megérkezett, másnap már tudtam, hogy vége az én nyugalmamnak. Nem vádolhatom kacérsággal; van ebben a dologban valami végzetes. Egymás felé közeledve, önkéntelenül is kitarjuk karjainkat . . .

Valville megállt. Észrevette, hogy fent a pázsitnál neje és sógornője közelednek s éppen egy chrysanthémum-csoport előtt megállottak. Egyikük lehajolt s egy pár virágot szakított le; azután ismét folytatták utjokat a kert tulsó része felé.

Valville sóhajtott s a mint a világos ruha eltűnt a láthatárról, folytatta:

— Nem szeretném, ha félreértene, kedves atyám, ezen beszélgetésünk célját, értelmét illetőleg. Nem arra kérem önt, a mire kellene. Tudom, hogy

Ivonne-nal szakítani volna legjobb és kerülnöm. De én nem akarok szakítani. Én szeretem Ivonnet. Jelenléte nekem rendkívüli erkölcsi és fizikai gyönyörűséget okoz. Szeretem féltékenyen. Ha kérője akadna, minden befolyásomat latba vetném férjhezmenetelének megakadályozására. Egy szóval én nem mondom le róla. Ön azt fogja mondani, hogy én haladok a romlás felé, súlyedek, hogy a veszedelem Damokles kardjaként függ fejem fölött, nóm ma vagy holnap fölfedezi a botrányt. Ez a dolog kikerülhetetlen, ez a megoldás olyan biztos, mint a halál. S vannak percek, a mikor reszketve gondolok ö reá; a kettő között élve, reménykedem, küzködöm, szeretek és boldog vagyok. Nem a keresztény fordul most önhöz, a ki nem ismeri kötelességét, hanem az ember, a ki eddig becsületesnek tudta magát, s a ki, mielőtt szíve megnyilatkoznék, éles látásu jó barátjától kéri zavarának megvilágítását, lelki állapotának magyarázatát. Szinte érzem tisztelendő atyám, hol állott ön meg gondolatában. Ön magában mondogatja. „Ez szándékos, célzatos bűn, mert itt nem lehet szó közönséges hütlenségről. Nem az érzékek hirtelen fellobbanásáról, a kíváncsi vágyakozásáról van itt szó. Ez a két nő egészen egyforma, hasonló természetű.” No hát egy ideig én is így gondolkoztam. Magammal szemben is ilyen őszinte voltam, mint most. Távol voltam attól, hogy a Bertának okozott fájdalom — gyönyörűséget szerzegethet volna nekem. Mikor egyedül voltunk, gyöngédségem és előzékenységem még nagyobb lett, mint eddig. Más részről, ámbár

a helypénzszedők manipulációját s hivatalból is üldözze a visszaéléseket, mert hisz a rendőrség feladata épen a visszaélések megelőzésében áll.

Hírek.

— **(A főrendiház elnöke.)** Ő felsége a király Vay Miklós báró koronaőr bekövetkezett elhunytá folytán a főrendiház elnökévé Szilávy József koronaőrt, a főrendiház alelnökét kinevezte.

— **(A cár betegsége.)** A berlini lapok azt írják, hogy a cár állapota aggodalomra ad okot. Bjelovjécében szél ütötte a cárt, úgy, hogy Spalában az állomáshoz vinni kellett a beteg uralkodót. Amikor a cár Spalába érkezett, idegrohamai voltak. Az udvari orvosok azt mondják, hogy a cár cukorbetegségben szenved, Zacharjin tanár azonban helytelennek tartja ezt a diagnózist. Pillanatnyi veszély nem fenyeget, de a cár betegsége oly komoly, hogy amiatt siettetni kellett a trónörökös-nagyherceg esküvőjét.

— **(Hymen.)** Baltha Béla honvéd huszárszázados szombaton délben esküdtött örök hűséget Szolnaky György kir. főügyési helyettes leányának, Erzsikének a budai külv. plébánia templomban. Tanúk voltak: Kardos Kálmán főispán, Kálmán honvéd huszár ezredes és Zsolnay Vilmos gyáros. Az esküvői szertartás, melyet Károly Ignác apát-plébános, az örömapa iskolatársa végzett, nagy és válogatott közönség előtt folyt le, bár igen sokan azon hisztek, hogy az esküvő a székesgyházban lesz, ott várták a lakadalmat.

— **(Kivándorló ügyvéd.)** Lapunk mult számában adtunk róla hírt, hogy Miklós István pécsi ügyvéd az ügyvédség gyakorlatáról lemondott s Budapestre költözött. Azóta Miklósnak Budapestről néhány barátjához intézett leveleiből kétségtelenné vált, hogy családjával együtt utra kelt a tengerentúlra s a távol Amerika szabad földjén keresi a maga és népes családja részére azt, mit hazájában lehetetlenné tettek számára, a megélhetést. Hogy egy az értelmiséghez tartozó s nemcsak honfiai érzelmei, de szakképzettsége folytán is ehhez az országhoz láncolt férfi, egy hét gyermekkel megáldott családapa kezébe ragadja a vándorbotot s családjával egy idegen világrészben keressen boldogulást, arra a kényszerítő körülmények oly sulya volt szükséges, mely más, kevésbé szívós embert tán az öngyilkosságba kergetett volna. Miklós Istvánt a hetvenes években, mint egészen fiatal ügyvédet a tabi kerület országgyűlési képviselőjévé választotta s mint ilyen úgy a saját kötelező életmódja, mint a jöszivűségét kihasználó pajtásokért vállalt nagy váltózsíró anyagilag tönkretették. Adóssággal terhelt vonult vissza Kötszére, hol azonban a napisükségekre valót sem szerethetvén meg, 1891. december havában Pécsre költözött s itt nagyobb szabású jelzőkölcsönök közvetítésével foglalkozott, mi részére elég tisztességes megélhetést biztosított, csak hogy a régi hitelezők, illetőleg a régi tartozásait poton pénzén összevásárolt uzsorások folyton résen állottak, ezeket pedig kielégíteni a legjobb akarattal sem volt képes. Ez év július havában egy ily nagyobb régi tartozásért végrehajtást teljesítettek nála s a végrehajtó az ő távollétében egy pénzes levelét felbontotta s az abban levő 904 frt 20 krt, mely egy ügyfelét illette, lefoglalta, ügyvédi irataiból pedig negyven ügyfelé

gyermekkoromban nagyon ájtatos, sőt egy kissé tulságosan lelkiismeretes is voltam, nem az Isten elleni vétkezés vágya volt az, a mi félrevezetett. Hűségem bizonytalanságának érzete szembe helyezett önmagammal.

A sötétben tapogatózva, visszagondoltam legényéletem emlékeire. Őn tudja véletlenül, hogy meglehetősen huzamos ideig udvaroltam Verézhagine grófnőnek. Szerettem, mert első találkozásunkkor a nőesség megtestesülését láttam benne, azt a typust, melyet ösztönszerű hajlamaimról, egy pár szép szoborról és olvasmányaimból alkottam gondolataimban. Bohém természetű, melegvérű asszonyka volt. Szinte most is érzem kezének melegségét. Elhagytam egy angol nőért, a ki sápadt és fehér volt, mint egy kamélia. Sokáig szerettem mind kettőjüket; életemet megosztottam kettőjük között. Alakjuk és természetük ellentéte megszerezte nekem a szépség és gyönyörűség teljességének érzetét.

Ezuttal azonban nem a már teljesen élvezett szerelem csillapodása az, a mi engem Bertától Ivonne-hoz íz. Házasságunk első éve nem volt képes Berta iránt érzett gyöngéd vonzalmamat meglankasztani. Szerelme egyre több örömet okoz nekem. Nem hiszem, hogy Ivonne szerelme nagyobb, édesebb élvezetet tudna nyújtani. Úgy érzem, hogy szerelmük is egyforma.

Talán ez az eset egészen kivételes. Berta és Ivonne ikrek, testük és lelkük egymáshoz olyan csodálatosan hasonlóak, hogy ők egyenként talán csak felét képezik egy egész lénynek. Miután csupán egyikük az enyém, csak egy részét nyerhettem mindazon jónak, a mit egy asszony nyújthat.

nek nevét felkutatva, azoktól esetleg járó követeléseit letiltotta. A foglalásról értesített ügyfelek erre tömegesen zudultak fel Miklós ellen, mert sokan adó-ai sem voltak, s az egész dolognak híre men-ven, újabb ügyfelek nem jelentkeztek. Ez állapot ilyképp tartható nem lévén, Miklós szeptember hó 15-én Budapestre távozott, hogy ott összeköttetései révén valami keresetforrás után nézzen, de ez nem sikerült neki, azért nem is tért vissza szeptember 27-én, mint távozásakor ígérte, hanem ugyancsak szeptember hó 27-én Budapesten feladott s a pécsi ügyvédi kamarához intézett kérvénnyel kérte az ügyvédi lajstromból való törlését, maga pedig családjával utrakelt Amerika felé. Itteni irodája nagy rendtelenségben maradt vissza s ezért Kim Gáspár ügyvéd, kit Miklós a kamaránál irodája átvéveje gyanánt nevezett meg, az ügyvédi kamarához intézett beadványában kijelentette, hogy az irodát a felmerült zállt viszonyok közt nem hajlandó átvenni, hanem kéri a kamarát, hogy Miklós István irodája részére gondnokot rendeljen. Ez ügyben az ügyvédi kamara a napokban fog határozni.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Saághy János pécsi kir. járásbíróági joggyakorlatot a siklósi kir. járásbíróasághoz aljegyzővé nevezteti ki.

(Ábrányiné-Wein Margit hangversenye.) Mikor az esték hosszukká lesznek s magasabb szórakozásokra volna szükség, de ilyenekben nem részesülhetünk: Valentin Ottó könyv- és zeneműkereskedő mindig gondoskodik a pécsi közönség művészi élvezeteiről. Sokszor, az igaz, a publikum nem méltányolja eléggé kockázattal járó vállalkozásait, de az esetleges veszteség nem veszi el kedvét, hanem mihelyt egy műveléssel kecsgetett estét szerezhet a publikumnak, nem szalasztja el a kedvező alkalmat. Beálltával az ősznek, már is gondoskodott egy hangversenyről, melyre meghívta Ábrányiné-Wein Margitot, a m. kir. opera elsőrendű énekművésznőjét, ki a meghívást örömmel fogadta el. Ábrányiné f. é. február havában tartott hangversenyt nálunk közönségünk zajos tetszésnyilvánítása közt, de már előbb, a Pécsét megtartott országos dalárünnepély alkalmával is meghódította közönségünket. A jelenlegi hangverseny folyó évi október hó 11-én lesz a Hattyu nagytermében, a következő műsorral: 1. a.) Romance „Mignon“ b.) Ambroise Thomastól. 2. a.) „Ich liebe dich“ Griegtől. b.) „Mädchen Lied“ Meyer Hellmundtól. c.) „Frühlingsnacht“ Schumantól. 3.) C'était un rêve. Leoncavalotól. b.) Ouvre tes yeux bleus, Massenettől. A hangverseny érdekességét növelni fogja Ábrányiné Emil jeles költő, a művésznő férjének föllépte, ki költeményeket és prózai műveket fog elszavalni E minden tekintetben érdekes hangversenyre már előre is fölhívjuk a közönség figyelmét.

— **(Az egyházmegyéből.)** Götz Sándor és Schmidt Béla helyébe Dulánszky Nándor dr. megyéspüspök Csurd a Béla szigetvári és Mayer György bonyhádi segédlelkészeket nevezte ki székesgyházi karkaplanokká.

— **(A baranyamegyei gazdasági egyesület igazg. választmányi ülése.)** Baranya vármegye gazdasági egyesületének igazgató választmánya szombaton d. u. 5 órakor ülést tartott a megyeház közgyűlési termében Ótocska Géza elnöklete alatt. Az április 28-iki ülés jegyzőkönyvé-

Ezen gondolattal foglalkozva, néhány anekdota jutott eszembe, egy-két vonás, szó, semmiség, de jellemző semmiség, a mit az öreg Darnetal beszélt el leányairól. Kicsiny korukban egyformán fejlődtek, napról-napra. A dolgozó-asztalnál, az ebédnél ösztönszerűleg soha se ültek egymással szemben, hanem mindig egymás mellé, mint a fészek szélén ülő kis madarak. Soha se mondták: „Elmegyek . . .“ avagy „Szeretném . . .“, hanem „Szeretném . . .“, elmegyünk . . .“ Mintha meg lett volna nekik parancsolva, hogy egyformán és együtt csináljanak mindent. Még most is ösztönszerűen ennek a behatása alatt állnak. Ivonne nem érez féltékenységet, a mikor feleségem iránti gyöngédségemet látja, Bertát nem bántja nővéreinek pajkossága, sőt egy alkalommal Ivonne-nál rólam beszélve, mondá: „A mi férjünk . . .“

— Igen, az ő férjük, — az ő szerető férjük, — mindkettőjüké! Tíz lépérről nem tudom őket megkülönböztetni. Már kezdtem félni, s kérnem kellett őket, hogy ne öltözzenek egyformán. Berta a rózsaszín választotta, Ivonne a fehéret. Miért van hát, hogy a fehér után vágyom, mikor a rózsaszínű az enyém? Mikor annyira egyformák, hogy ruhájukkal együtt talán az én dőre vágyakozásom is fölcserélődne?

Ducastel páter lehunyt szemekkel hallgatta. Most fölemelé szeméit, hideg tekintetét rámereszté Valville-re s mondá:

— Ez az elveszett paradicsomnak örök története . . . rózsaszín ruha . . . fehér ruha . . . bírási vágyakozás . . .

nek hitelesítése után Vörös Mihály titkár jelenti, hogy május 1-én tartatott meg a fás ojtás, május 20-án pedig a zöld ojtás, a vidékiek meglehetősen érdeklődése mellett, ámbar a szőlők mai mizerábilis állapota miatt nagyobb érdeklődésre számítottak. Kivitte ez ojtásokra a tanító-képző intézet 4-ik osztályu növendékeit is, hogy gyakorlatilag tanulják meg mindkét nemesítési módot s azt majdan értéksítsék a nép érdekében. Elnök jelenti, hogy a mult ősszel 69 szimentháli állatot vett 17 ezer frt értékben. Három kivételével mind elhelyeztetett; egy elhullott. A kettőre nézve megbizta az igazg. választmány az elnököt, hogy azokat a lehetséges áron helyezze el. Felolvastatott a földmiv. miniszter leirata, mely szerint az egyesület annak kérelmét, hogy az állatok darabonkénti 50 frtos szállítási költségeiből 40 frtot engedjen el, nem teljesíti. Az egyesület második kérelme a miniszterhez az volt, hogy a mult ősszel importált állatok árának első harmad részét, melyet az egyesület f. é. szeptember 1-én lett volna köteles befizetni, engedje át az egyesület rendelkezésére, sőt egészítse ki ez összeget 12 ezer frtra, hogy egy újabb szállítás legyen eszközölhető. A miniszter leiratában e kérelem első részét készséggel teljesíti, a másik részére ez idő szerint határozott választ nem ad, mert az erre való alap már ki van merítve. A miniszter engedélyezte, hogy az állatok vételárának második részletét, mely jövő év szeptember 1-én lesz esedékes, valamint a harmadik részletet is, a vevők 4% kamattal további egy-egy évig használhatják. A szeptemberben megtartott bécsi tenyészállat-vásáron a miniszter vétett 11 tenyészbikát a megyei gazdaközönség részére az egyesület közvetítése mellett. Elhatározatott, hogy csak az elhelyezhető föltétele alatt fogadják el ez állatokat, ellenkező esetben visszaadják. A miniszter fölhívta az egyesületet tenyészszövetkezetek alakítására. Minden tenyészszövetkezet, mely kimutatja, hogy legalább 40 tehénnel rendelkezik, kap az államtól első esetben ingyen egy tenyészbikát. Mint-hogy a miniszter csak 4 tenyészbikát hajlandó adni, ez pedig megnehezíti a szövetkezetek létrejöttét, elhatározatott, hogy a jövő ülésig tanulmány tárgyává tétessék, miként lehetne e bajon segíteni. Svájcban vásároltatott a miniszter 17 szimentháli borju-bikát a községek részére, de magas áron. Határozatba ment egy kérelem fölterjesztése, mely szerint engedélyezze a miniszter az egyes daraboknak összköltségben 200 frton való elhelyezését. A miniszter az amerikai szőlőtelep létesítésére kért 5000 forint szubvenciót, leirata értelmében, egyszerre nem hajlandó kiadni, csak 4 év alatt 1250 frtos évi részletekben. Miután pedig a cél elérése érdekében nem elegendő összeggel nagyon is takarékosan kell bánni, Szily Tamás alelnök gödörösztentmártoni birtokán a sásdi vasuti állomás közelében ingyen ajánlja fel a szükséges területet. Az igazg. választmány köszönettel vette az ajánlatot s Vörös titkár Gábor József felügyelővel küldte ki a terület megvizsgálására. A gazdasági egyesület 141 frtos ösztöndíjára vonatkozólag, mivel az eddigi ösztöndíjas Lukács István tanulmányait jeles eredménnyel befejezte, elhatározatott, hogy jelenleg csak egy évre adják ki. Pályázati határidőül f. é. november közepe tüzetett ki. Az országos gazdasági egyesület kérdést intézett az egyesülethez, miféle gyümölcsfajákat természetnek leginkább a megyében és kik a legjobb termelők. Az intézkedéssel Vörös titkár bizatott meg. Végül fölolvastatott a miniszter két leirata. Az egyik arról tartalmaz értesítést, hogy hajlandó átvenni európai és amerikai szőlővesszőket azon tulajdonosoktól, kik ilyeneket eladni szándékoznak. A másikban ajánlja a rendelkezése alatt álló amerikai vesszőket megvételre. Ez utóbbira nézve elhatározatott egy felirat fölterjesztése, mely szerint az egyesület nem ajánlhatja a minisztérium által küldeni szokott vesszőket, mivel azok olyan rossz állapotban szoktak rendszerint megérkezni, hogy újabb vételtől a közönség már is vissziadt.

— **(Nem lehet.)** — Ah, ha élne a felesége, most már az ezüstlakodalmat ülné.

— Ezüstlakodalmat? Lehetetlen, hiszen ha élne a feleségem, én már rég meghaltam volna.

— **(Egy veszedelmes rablóbanda elfogatása.)** A csendőrség egy veszedelmes rablóbandát kerített kézre, mely Mohács vidékén és Tolna megyében hallatlan betöréses rablásokat követett el már 1892. július 1 óta. A rablók valamennyien kőbor-cigányok, kik olyan raffinériával üzték gazságaikat, hogy sokáig nem lehetett nyomukra akadni. 23 betöréses rablásról kell beszámolniuk. Vakmerőségükben annyira mentek, hogy betörték a várdombi postahivatalba, a szegzárdi selyemtenyészti hivatalba s egy bécsi cég utazó ügynökétől 400 frt értékű különféle tárgyakat raboltak el. Rablásaik színhelye Mohács, Kátoly, Czikó, Császtza, Bata, Decs, Báltaszék, Várdomb, Szegzárd, Alsó-Nyék, Kövesd, Alsó Nána s Pilis volt. Az elrabolt különböző tárgyak értéke 3364 frt 94 krra rug. Az elfogatás és a rablások kiderítése a következőleg történt:

Fodor Mihály őrmester és Lázár Ferenc csendőr nemrég Bellyén szolgálattétel alkalmával 4 kóbor cigánnyal találkoztak, kiket igazolásra szólítottak föl. A mörék bajt sejtve, álneveket mondtak be, sőt az egyik azt hazudta, hogy Bellyére a plébánoshoz keresztleveleért jöttek. A plébános megkérdezése után kisült a hazugság, sőt kitudódott az is, hogy a cigányok Bács megyéből a batinaí révén jöttek át a megyébe. A csendőrök ezután az őrsre vitték őket, hol a vallatás alkalmával elárulták neveiket s így derült ki, hogy Sárközi Szepe, báttaszéki, Sárközi Gombai, Sárközi Sándor és Sárközi József kikői illetőségű rablókval van dolga a csendőröknek. Bevallották azt is, hogy a szederkényi őrskerületben is ők raboltak Kolompár József, Petrovics Pál, valamint a szökésben lévő Sárközi Sunyi Bundás János kóbor-cigány társaikkal. A csendőrök aztán a szederkényi őrsre vitték a gazokat, honnan Bonyhádon át Báttaszékig nyomoztak s kiderítették a rablósokat Eddig le vannak tartóztatva: Sárközi Gombai, Sárközi Sándor I., Sárközi József, Sárközi Szepe, Sárközi Sándor II., Sárközi Goli, Sárközi Rádai, Kalmár Pál, Kalmár János, Lakatos Péter, Lakatos Ferenc, Kolompár János és Sárközi Treszka, mint tettesek; továbbá Sárközi Lizi, Sárközi Róza, Wagner Katalin, Biszkap Károly és Efinger Frigyes, mint orgazdák és más 20 egyén mint orgazda följelentés végett előjegyezve van. A rablók az elrablott tárgyakat az orgazdák segítségével rejtegették és értékesítették. Fodor Mihály csendőrőrmesternek és Lázár Ferenc csendőrnek a dárdaí őrsről, továbbá László Samu báttaszéki csendőrőrsvezetőnek, kik elismerésre méltó buzgósággal végezték a nyomozásokat, köszönhető e veszedelmes rablóbanda elfogatása.

— **(A mohácsi állami polgári iskola)** épületére Mohács város községi képviselőtestülete mult heti közgyűlésén 50 ezer forint készpénzt és 1200 négyszög öl nagyságu ingyenes háztelket ajánlott föl. Az új iskola a vásártéren lesz fölépítve.

— **(A pécsi korcsolyázó egyesület közgyűlése)** Vasárnap d. e. 11 órakor tartotta közgyűlését a pécsi korcsolyázó egyesület a nemzeti kaszinó nagy termében a tagok csekély érdeklődése mellett. A közgyűlés megnyitása után Fekete Mihály elnök tisztársaival együtt leköszönvén, megtartott a tisztikar választása Ország Lajos korelnöksége (?) alatt. Megválasztottak egyhangulag: elnökké: Fekete Mihály, alelnökké: Krasznay Miklós, igazgatóvá: Krasznay Jenő dr., titkárrá: Reeh Dezső dr., pénztárossá: Ptacek Mihály, orvosá: Folly Gyula dr. Választmányi tagokká: Czvetkovics Gyuláné, Erreth Kálmáné, Fekete Mihályné, Szinkovicsné, Kissfaludyné, Molnár Kálmáné, Balta Bélané, Koszits Kamillné, Matyasovszkyné, Koharits János, Berecz József, Höfler László, id. Litty József, Nick Alajos dr., Lakits Gyula, Szikorszky Tádé, Szinkovics Károly, Zöld Sándor dr., Zsolnay Miklós, Sztankovics, Koszits Kamill. A pénztáros jelentése szerint az elmúlt évben 3232 frt 32 kr. volt a forgalom. Maradvány: 725 frt 18 kr. A fölmentvény a pénztárosnak megadatott. Reeh Dezső dr. titkár az egyesület mult évi működéséről számolt be. Jelentése tudomásul vétetett. Az elmúlt évben 3283 frton díszes korcsolya csarnok emeltetett. A tagok számában 1894 évben visszaesés volt az 1893 évhez képest; ez utóbbi évben a tagok száma 460 volt míg 1894-ben 409, tehát 51 el kevesebb. Az 1895 évi költség-előirányzat a következőleg állapított meg. Bevétel: 2815 frt 18 kr. Kiadás: 2068 frt 41 kr. Maradvány: 746 frt 77 kr. Krasznay Jenő dr. indítványára a korcsolya csarnokba a villanyos világítás bevezetése határozottat el; a kivitelre vonatkozó intézkedéssel a választmányt bízták meg.

— **(A káptalani malom fölbecslése.)** A vízjogi kisajátításhoz szükséges lévén a káptalani malom fölbecslése, a város gazdasági választmányából, pénteken délután a helyszínre bizottság ment ki mely a malomra nézve 3000 frt, a malomhoz tartozó telekre nézve pedig 400 frt kikiáltási árban állapított meg.

— **(A legjobb birkózó a világon.)** Schmidt Péter rácmecskei lakos a nyáron Bonyhádról hazafelé utaztában Köszler János és Hird Szilveszterrel, kik kocsián ültek, megpihenni tért a Hidas és Nádasd közti korcsmába, hol csöndesen fogyasztgatták a hegy levét. A korcsmában iszogatott Babics Lázó rácmecskei kovács is, ki Schmidték láttára nagy hetykén mellét ütögetve cézatosan kiabálta feléjük, hogy ő a legjobb birkózó az egész világon. Eleinte nem is hederítették rája, de mivel később fixirozása türehtetlenné vált, felállt az asztal mellől Hird Szilveszter, egyet-kettőt bökött a levegőben s azt mondta Lázónak: No ha te vagy a legjobb birkózó a világon, hát gyere. Lázó nem kérte magát és így megkezdődött a birkózás, mely Lázót csuffátette. Hird ugy a földhöz teremtette, hogy csak ugy nyekent bele. Lázó iszonyu bosszu érzettel eltelve szívében, haza, Rácmecskeére sietett s a kovácsműhely előtt egy furkós-bottal fölfegyverkezve, Sándor testvérével, kinek kezében balta volt,

várta csuffátévőjét. A mint a haza igyekvő Schmidték a kovácsműhely elé értek, Lázó a bottal s Sándor a baltával Hirdet főbe ütötték. Schmidt látva a veszélyt, leugrott a kocsirol megvédelmezendő Hirdet, de Babicsék őt is fejbe vágták, sőt Lázó egyik karját el is törte. Schmidt kétségbeesésében egy hirtelen előkerített bottal Lázónak visszaadta a kölcsönt a fejére, a minek láttára Sándor baltájával jó nagyot ütve még egyszer a fejére, teljesen ártalmatlanná tette. A tegnapi végtárgyaláson a pécsi kir. törvényszék Czigliányi elnöklete alatt Zsolnay kir. főügyési helyettes indítványára Babics Lázót 9 havi, Babics Sándort pedig 1 havi börtönnel sújtotta.

— **(A pécsi tűzoltó-testület javára)** Tautz Péter a különlegességek arénájának igazgatója nagy előadást rendez a buzatéri arénában ma, f. hó 2-án válogatott műsorral. A jótékony célú előadást ajánljuk a közönség meleg érdeklődésébe.

— **(A pécsi zenekedvelők társulata.)** Ifj. Némethy József ügyvéd meghívása folytán vasárnap d. e. 11 órakor a nemzeti kaszinó nyári helyiségében néhány zenebarát jelent meg azon célból, hogy a pécsi zenekedvelők társulatának megalakítására szükséges módozatokról tanácskozzanak. Ifj. Némethy József, ki ez eszmének megpendítője és buzgó harcosa, a megjelentek előtt kifejtette a társulat célját, mely a régiebb és újabb klasszikus zenének kultiválásában és annak a nagy közönséggel való megismertetésében állana. Belépti díjak mellett nagy és kisebb szabásu zeneelőadásokat rendeznének s ez által a közönség érdeklődését a klasszikus zene iránt állandóan ébren tartanák. A társulat műkedvelő zenészekből, hivatásos zenészekből, pártoló zenekedvelőkből, énekesek és énekesnőkből állana. Az előterjesztés a jelenlévők részéről általános helyesléssel találkozott, valamint az ifj. Némethy által kidolgozott alapszabály tervezet felolvasása is. Az alapszabály tervezet bővebb megbeszélésére még e hét folyamán újabb értekezlet tartását határozták el, melyre a pécsi zenészvilágból és zenebarátokból számosan lesznek meghíva. Megállapodtak arra nézve, hogy bár a társulat előtt vagyongyűjtés célja nem lebeg, mindazonáltal az előleges költségek beszerzése végett, előleges megbeszélés folytán a pécsi jótékony nőegylet által legzelebb rendezendő hangversenyen közreműködni fognak. A társulat új esztendővel kezdené meg működését. A programmba fölveszik Beethoven 9 ik szimfóniáját, Maurer Lajos vonós négyesét zongora kísérettel stb.

— **(Halálozás.)** Ujváry Szilvia f. é. szeptember 29 én 28 éves korában hosszas szenvedés után elhunyt Pécsen.

— **(Az ujoncok berukkolása.)** Virágos, vagy pántlikás kalapok legények négyesével—ötösével összefogózva haladtak tegnap az utcán és hol az egyik, hol a másik kezdte rá a nótát, a mi később kiabálásba ment át, kurjongatás, rikantgatás által kísérvé. Félig be voltak rugva, duhaj kedvük volt és virág, vagy pántlika a kalapjukon. Kétségtelen, hogy ujoncok voltak, a kik a közös hadsereghez vonultak be. Szegény fiúk! Mintha csak vesztüket éreznék: olyan jó kedvük volt. Hanem már nem sokáig tart. Talán már ma kegyetlenül lenyírják dus hajukat, mondurba öltöztetik őket s ezzel együtt minden szilajságuk, minden henczésük oda lesz. Remegve, alázatosan huzzák meg magukat a káplár ur előtt, a ki leszidja, meg hátha veri őket és megtudják, hogy a kaszárnya nem csárda és a káplár ur a legény benne. Itt egyuttal megemlítjük, hogy a honvéd pótartalékosok f. hó 6 ikán rukkolnak be a gyöngyöletre.

— **(Iparossegédek figyelmébe.)** Fölhivatnak az iparos segédek, hogy azok, kik az ingyenes továbbképző rajztanfolyamban résztvenni szándékoznak, e tanfolyamba leendő felvételre Kis József főrealtanodai tanár urnál (a főreál iskolai helyiségben) naponta délután 2—4 óráig jelentkezhetnek.

— **(Vadházassági idyll.)** A Kis-Boldog asszony utca 7. szám alatti ház egy szobácskaja boldog szerelem tanyaja volt huzamosb ideig. Ott éltek, mint gerle a párjával, csókok közt a szabad szerelem gyönyöreit Takács István Deák Mihálynéval. A ki szerelmük első napjain látta őket, a világeért sem hitte volna el, hogy e szép szerelem oly rut véget érjen. Pedig mégis ugy történt, mert a szerelem a mai modern világban olykor nagyon hasonl a benzínhez. Mikor Takács ráunt az azelőtt kedves karok forró öleléseire és az eszbontó csókok hidegen hagyták, nap-nap mellett veszekedett balkezéről feleségével. Hogy e gyöngédtelen bánásmód a szegény asszonynak sehogy sem volt inyére, azt fölösleges emlegetni. F. é. augusztus 26 án reggel a pseudo férj a reggeli miatt kezdett istentelen patáhlát. Azt állította, hogy nincs megmelegítve, holott az asszony épen néhány perccel azelőtt hozta a konyháról. Az igazságtalan kifogás mélyen elkésé- ritette a nőt s nem hagyta jussát. A pörölés vége az lett, hogy Takács a szegény asszonyt elverte s

egyik karját eltörte. E miatt vonták felelőségre tegnap a pécsi kir. törvényszék előtt, mely Czigliányi elnöklete alatt Zsolnay kir. főügyési helyettes indítványára 6 havi börtönbüntetést mért reá.

— **(A női kereskedelmi tanfolyam)** f. hó 3 án kezdődik meg a polgári leányiskola helyiségében. A kitűzött határidő alatt huszan jelentkeztek, kik mindnyájan fölvétettek. Tanárok lesznek: Reberits Imre (igazgató), Kossutányi Ignác jogakadémiai tanár, Kőrösi Henrik és Heckinger István főreáliskolai tanárok, Koharits János a közp. takarékpénztár könyvelője, Futima Sarolta és Ujvári Kamilla polg. leányiskolai tanárnők. A tanfolyam 9 hónapig tart. A tandíj havonként 8 frt.

— **(Játszótér a gyermekek számára.)** A vall. és közokt. miniszterium azon rendelete, mely szerint játszóterek létesítendők a gyermekek számára, ahol ilyenek nincsenek, kezd városunkban hosszú vajudas után a megvalósulás stádiumába lépni. Vasváry főkapitány nyanyis e célra a Mindenszentek temploma körüli körülbelül egy holdas telket, mely régen temető volt, ujabban pedig szántóföldnek használták, jelölte ki a legalkalmasabbnak. A város gazdasági választmányából egy bizottság rándult ki oda pénteken délután tájékozást szerzendő, mi módon volna e hely a jelzett célra legkönnyebben átalakítható; s ugy találták, hogy a néhány nagyobb emelkedésen kívül, melyeknek egyenlősítése a sík részszel okvetlenül szükséges, eléggé alkalmas a terület a gyermekek játszó teréül. E hely nyerni fog a planirozás és befásítás által szépségben s gyermekeknek kedves játszó hely lehet nyaranként, ha el nem alusz- nak vele.

— **(Beitta a más óráját.)** Schreuer Gáspár eszéki lakos mult hó 27 én Dárdán időzött ügyesbajos dolgainak elintézése végett. Dolgai végeztével elment Jerkovics Mátyas korcsmájába s idegálva várta a vonat, melyen haza szándékozott menni. Az idő hosszúnak tűnven föl előtte, zesebibe nyult, hogy elővéve óráját megnézze az időt. Meglepetésére azonban órájának hült helye volt. Elkéseredetten körülnéz s látja, hogy az ő órájához hasonló órát ad át a korcsmárosnak egy paraszt. Villámgyorsan oda ugrik s elveszi az órát. Az óvé volt. Nyakon csipi az ípszt s kérdőre vonja. Ez ártatlan arcot vágva bevallja, hogy becsületes neve Bácsvári Jócó s dárdaí lakos. Nagyon szomjas volt, ugymond, tehát egy kis bort innia kellett, de mivel nem volt pénze, hát melléje húzódott s midőn a falon lévő képek nézésébe elmerült, elemeite az órát s kifizette azzal 76 kros cechjét. Egy pár nyakleves kifizetése után Jócót följelentették a dárdaí járásbírósnágnál.

— **(Meg akarta ölni a fiát.)** Czövek Imre darócí lakos Imre fiával az elmúlt héten valami csekélység fölött összeveszett s annyira dühbe jött, hogy fölkapott egy forgó pisztolyt s e szavakkal: „Megöllek kutya!” — kétszer rálőtt, de nem találta el, mire a fiu apja kezéből kicsavarta a pisztolyt s el akart menekülni. A dühöngő apa azonban nem engedte holtra rémült fiát távozni, hirtelenül egy kést rántott elő s fián három surást ejtett. A szegény fiu földre rogyott a fájdalom sulya alatt, de az apa még ekkor is folytatni akarta vadállatias tettét. A nagy kiabálásra elősietett szomszédok mentették meg a fiut attól, hogy tulajdon apja meg ne ölje. A csendőrség mivel attól tartható, hogy a minden emberi érzésből kivetkőzött apa gyilkosági szándékát csakugyan végrehajtja egy alkalmas pillanatban, letartóztatta s a dárdaí kir. járásbírósnágnak a bünjelekkal együtt ágadta.

— **(Eveszett hintóláda.)** Herczenberger József táncmester pénteken kocsin az adelisztáni pusztáról a kismartoni erdőn, Hidvégen s Vaiszilón át jöve Pécsre utközben a ruhákkal telt hintóláda elveszett. A becsületes megtalálót a legközelebbi csendőrőrsnél jelentéstételre kéri a károsult.

— **(Megtámadták a sörkihordót.)** Breier András sörkihordó Scholz Gyulánál a kapott rendelethez képest szombaten este 7 órakor az Ágoston-utcai pincébe ment sörért. Alig fordult be az Ágoston-utcaába egy csapat legény s leány állott utjába, kitérésre szólította fel őket. Egy bosnyák legény, kinek katona sapka volt a fején erre azt mondta: Térj ki te! A sörkihordó e választ szó nélkül nem hagyta és tovább ment. A legény utána iramodott s bottal elverte s a szemét is megütötte. A tettest Kozári István személyében kinyomozták.

— **(Hálából meglopta.)** Baksai Sándor munkás legény bejáratos volt a Pécsen lakó Kozma Jóssefhez, ki szorult helyzetében olykor-olykor lakást is adott neki s meg-megtraktálta; egy szóval jóbarátságba fogadta. Baksai az élvezett jótéményt azzal halálta meg, hogy egy napon, midőn Kozma hazulról eltávozott, betört a lakásába az ablakon keresztül s óráját ellopta. A tegnapi végtárgyaláson a pécsi kir. tszék a hálás cimborát 6 havi börtönnre ítélte.

— **(A difteritisz ellenszere.)** A természetvizsgálók bécsi kongresszusán Bering tanár (Halle) előadást tartott a difteritisz-ellenes serumgyógyászerről. Ismeretes, hogy Roux tanár már a budapesti higiéniai kongresszuson tartott e gyógyászerről

előadást és azzal nagy feltűnést keltett. Bering tanár mint bebizonyított tény hozta fel, hogy a befecskendezéseknek meglepő eredményük volt és hogy statisztikai adatok szerint 70 difteritisben megbetegedett gyermek közül, ha a serum-mal való befecskendezés náluk idejében történt, csak körülbelül 2-3 paciens halt meg. A serum általános használata elé manapság még mindenestre nehézségek gürdülnek, mert a gyógyszer drága. De az antidifterin nemcsak gyógyítólag, hanem védőleg is hatott mindenütt, a hol a befecskendezés megtörtént. Hasznosnak bizonyult a fertőzés ellen. Sehol, a hol a befecskendezés végrehajtatott, a difteritisz ki nem tört. Konstatálta, hogy a befecskendezés, még az antidifterin mai magas ára mellett is a szegényebb néposztályok számára is lehetséges, mert az előleges befecskendezés körülbelül él márkába, vagyis 30 krba kerül.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1894. évi szept. hó 29-én tartott hetvenhárról.

Az árak metermázsánként számítatnak.

	őszi	—	—	—	—
Buza	tavaszi	5	70	5	60
	uj	—	—	—	—
Kétszeres	uj	5	10	4	80
	o	—	—	—	—
Rozs	uj	5	—	4	90
	o	—	—	—	—
Árpa	őszi	6	10	6	—
	tavaszi	7	—	—	—
	uj	5	90	5	70

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Felelős szerkesztő

PLEININGER FERENCZ

lősséget

NYILT-TER. *)

KÖSZÖNET NYILVÁNTÁS.

Mindazok, kik felejtethetetlen kedves leányunk, illetve testvérünk:

SAÁGHY ILONA

temetésén megjelentek, vagy pedig koszorú küldésével és részvételük egyéb nyilatkozásával a sorssújtotta gyászoló család mérhetlen fájdalmát enyhíteni igyekeztek, fogadják érte legőszintébb köszönetünk kifejezését.

Pécs, 1894. szept. 28-án.

A gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

5380.

ki. 1894.

Mohácsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyamegye mohácsi járásban fekvő **Maiss községben** törvényhatósági jóváhagyással rendszeresített, lemondás folytán megüresedett évi **500 forint fizetéssel** javadalmazott

községi orvosi állásra

ezennel pályázatot hirdetek.

A választás f. évi **október hó 15-én reggel 10 órakor fog Maiss községben** a jegyzői hivatalban megejtetni.

Az 1876. évi XIV. t. cz. 143 §-a értelmében felszerelt pályázati kérvények, melyeknél orvos tudori oklevéllel bírónak előny biztosítottatik, f. évi **október hó 13-ig bezárólag** alulirotnál benyújtandók, később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Mohácson, 1894. évi szeptember 26-án.

Trixler Károly,
főszolgabíró.

Téglagyári-gépek

körkemencék

legjobb rendszer szerint, valamint téglagyárak, chammotte gyárak, agyagcsőgyárak, horony-fedéleserépgyárak, cement-gyárak, gipszgyárak teljes berendezését, épügy egyes péceket szállít:

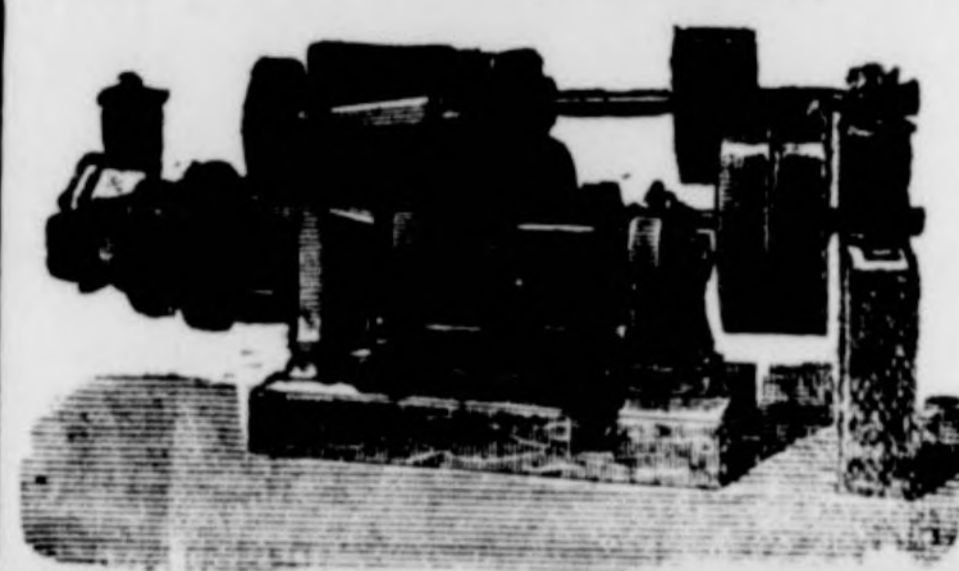
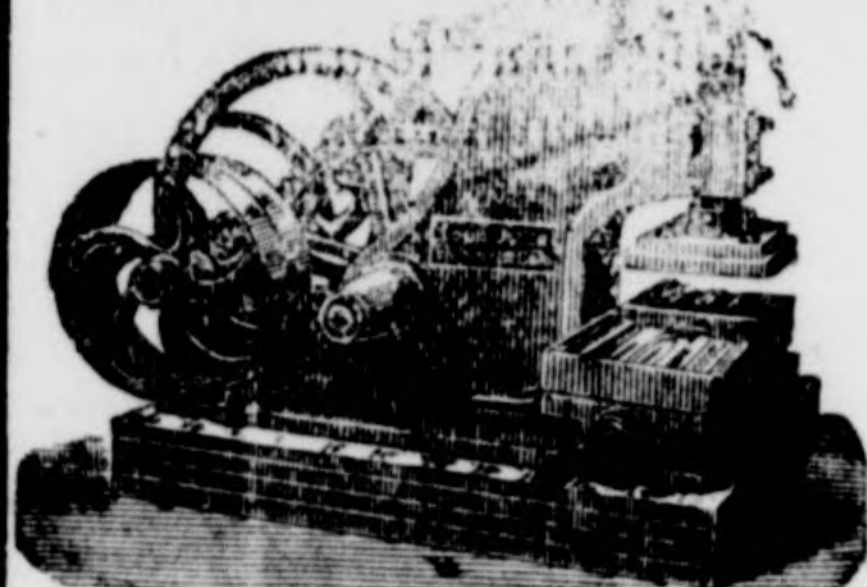
Jäger Lajos Köln

Ehrenfeldi téglagépgyár
magyarországi vezérigazgatója:

**Gedeon és Kont, ezelőtt
Gedeon J. mérnök**

mérnöki irodája Budapesten, Váci-körút 68.
Alkotmány-utca 31.

Körkemencék szabadalmazott szárító berendezéssel vannak ellátva. Legsekélyebb tüzelő anyag fogyasztás. Csekély építési költségek. Igen egyszerű kezelés. Évi 300 ezer darab téglagyártásánál már igen jövedelmező.

Húzás feltétlenül október 16-án

Lembergi kiállítási Sorsjegyek à 1 forint.

Főnyeremény 60,000 forint

kaphatók: Schapringer J. és Ullmann M. Károlynál.

Legujabb, legczélszerűbb
és legkényelmesebb

palaczk-zárók eszközök

Ifju SCHOLZ ANTAL

UJ SÖRGYÁRÁBÓL

most emez új zárókészülékekkel ellátott palaczkokban szállítják a sört.

Biztosítékot nyújt ezen zárókészülék a **hamisítások ellen**, mert a dugaszolás csak a magas nyomással működő, külön e célra szolgáló géppel történhetik.

A teljesen légmentesen, szorosan zárt palaczkokat egy egyszerű kampó segítségével kell fölnyitni, ami oly könnyűséggel jár, hogy eme dugókat a legkisebb gyermek is könnyű szerrel kiemelheti.

A palaczkok fölnyitása céljából a küldeményekhez csatolt kampók a már fölnyitott palaczkok bedugaszolására is használhatók.

Miután a már korábban is általános kedveltségre szert tett kitűnő

sport- és márciusi sörök

most már **teljesen jól érett állapotban** kaphatók, kétszeresen ajánlható ezen sörök minél inkább való igénybevétele. — Vidékre 50 palacktól kezdve, kívánatra, **pasztorizált** sört is szállítok, mely anélkül, hogy megromlanék **2-3 hónapig is eláll** s teljesen tiszta marad.

Az új sörgyár mellett fölépült

nagy és díszes sörcsarnok

elkészülvén, az a n. é. közönségnek rendelkezésére áll. Különös figyelmébe ajánlható a n. é. közönségnek az új sörcsarnokkal kapcsolatosan szilárdan épült

kényelmes téli helyiség

mely egész télen át nyitva áll és rendszeresen fűtve és villamos világítással ellátva lesz.